

Derfor synes jeg også, at hr. Thulesen Dahl skylder os at sige, hvad man vil gøre ved den arbejdsløshed her og nu, ikke hvad man vil gøre til 1. maj næste år, men hvad vil man her og nu sætte i gang af initiativer for at få de 180.000 i beskæftigelse nu? Hvad vil man gøre, og hvordan forholder man sig til de forslag, som f.eks. Enhedslisten har stillet, om, hvordan man kan bruge dagpengene aktivt, f.eks. til at gøre noget ved de nedslidte skoler?

Kan vi få nogle konkrete svar på de spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Hr. Thulesen Dahl taler betydeligt mere om fængsler, et sted at sætte folk hen, frem for at tale om den stigende arbejdsløshed.

Da hr. Thulesen Dahl blev en del af regeringens grundlag, var der flere hundrede beskæftigede inden for vedvarende energi, bl.a. inden for solfangerenergien. Her kan man meget let hjælpe små håndværkere og solfangerfabrikanter med bare et encifret millionbeløb. De var i gang med en blomstrende industri. I dag er der ingen ansat mere, fordi Dansk Folkeparti ikke ville være med til bare at give et encifret millionbeløb til støtte for fabrikanterne.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl har nærmest taget glorien for, at besparelserne på dagpengene blev så små, som de blev. Man ville faktisk slet ikke have haft, at der skulle have været nogen, men de kom så, og man ser det som en stor sejr; at de kun var på ca. 170 mio. kr.

Kl. 17.00

Jeg skal bare stille hr. Kristian Thulesen Dahl et meget enkelt spørgsmål: Kunne regeringen have fået flertal i det her Folketing for nogen af de besparelser, bare en enkelt krone af det, man havde lagt frem, hvis Dansk Folkeparti ikke havde stemt for? Jeg tror, at svaret er nej, men hvis hr. Kristian Thulesen Dahl kunne se et alternativt flertal, der ville have båret den besparelse igennem, så er han meget velkommen til at sige det nu. Ellers er det ren vasken hænder, abeflytning og utroværdigt for hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Ole Sohn, som problematiserer det her med østarbejderne, og hvorfor jeg egentlig bruger så meget tid på dem: Vi har jo i EU-regelsættet en mulighed for at lave en 7-årig overgangsperiode, så det er jo ikke et spørgsmål om, at vi, hvis vi vælger at benytte os af den mulighed, så skal noget andet i forhold til de danske, der rejser ud. Det er ikke rigtigt, for sådan er regelsættet jo ikke.

Vi har i virkeligheden to muligheder at forfølge, og vi ønsker at forfølge en anden end den, SF har valgt at følge i samarbejde med regeringen, som åbner arbejdsmarkedet for dem, der vil komme hertil og tage arbejde fra danskere, og det bryder vi os ikke om. Det er sådan set det signal, jeg sender ret klart heroppefra i dag.

Jeg ved ikke, om det er, fordi hr. Søren Søndergaard synes, at det ubekvemt; at vi taler om det med østeuropæerne. Hr. Søren Søndergaard siger, at han også har problemer med aftalen. Jeg har haft det indtryk – det kan være forkert – at Enhedslistens problem med den her aftale er, at den ikke lukker nok op, at den ikke skaber tilstrækkelig mulighed for, at østeuropæere kommer til Danmark. Det er i hvert fald ikke mit indtryk, at Enhedslisten har givet en hjælpende hånd i forhold til at få udnyttet den 7-års-overgangsperiode, der gør, at vi kunne opretholde det nuværende regelsæt.

Men sagen er bare – man kan ikke tale sig udenom – at hvis der er en virksomhed, der har et job på hånden og ønsker at besætte det med en person, så har man i dag den mulighed, at man, hvis der er kvalificeret dansk arbejdskraft, kan forlange, at virksomheden ansætter kvalificeret dansk arbejdskraft.

Efter den 1. maj ønsker et stort flertal herinde, der siger, at det bekymrer sig meget om de arbejdsløse, at hvis arbejdsgiveren siger, næ, jeg tager en polak i stedet for, så er det i orden. Så kan man ikke sætte noget ind over for det, for så er det bare sådan, det er, og så må danskeren fortsat stille sig i arbejdsløshedskøen. Derfor betyder det da noget.

Så til hr. Arne Toft, som taler om bl.a. solfangere. Det er jo ikke sådan, at der ikke på finansloven bruges penge på f.eks. forskning i alternativ energi og bruges penge på at udvikle det her område. Men jeg må også sige, at der nok er et eller andet med hele tiden at balancere mellem, hvornår det er statskassen, der går ind og fremmer noget helt bestemt, og hvornår det er folks